

[Socialministeren]

Jeg kan således ikke tilslutte mig det her fremsatte forslag, hvorved et af de grundlæggende principper i dagpengeloven om en arbejdsgiverperiode på 5 uger ville blive fraveget.

Men jeg vil gerne til sidst for god ordens skyld bemærke, at en gennemførelse af lovforslaget vil betyde en merudgift for det offentlige på omkring 400 mill. kr. årligt.

Helle Algreen-Ussing (S):

I bemærkningerne til dette lovforslag giver venstre, det konservative folkeparti, centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti udtryk for, at der er brug for solidaritet mellem befolkningsgrupperne. Det glæder vi os da over i socialdemokratiet, men vi mener ikke, det kan være rimeligt uden videre at sammenligne alle arbejdsgivere, selvstændige erhvervsdrivende og lønmodtagere på den måde, som forslagsstillerne gør her. Alle arbejdsgivere får dækket eventuelle sygedagpenge i de første 3 uger af en nyansættelse. Formålet med den ordning var at stimulere til flere ansættelser, sådan som det også skulle være formålet med dette forslag om nedsættelse af arbejdsgiverperioden fra 5 til 3 uger.

Vi tror ikke, at det generelt er den bedste måde at skabe beskæftigelse på. Hvilken garanti har vi for, at disse 400 mill. kr. i givet fald ville blive brugt til flere arbejdspladser?

Mindre virksomheder og selvstændige erhvervsdrivende har dog særlige problemer, og efter den gældende lov giver staten netop også tilskud til forsikring, sådan at mindre arbejdsgivere kan begrænse deres udgifter til 1,5 pct. af lønsummen, dvs. ofte mindre end 1 uges dagpenge pr. medarbejder om året, ligesom selvstændige erhvervsdrivende har mulighed for at sikre sig dagpenge i de første 5 uger af en sygdomsperiode.

De mindre arbejdsgivere og de selvstændige erhvervsdrivende er jo befolkningsgrupper, der har en vis fri rådighed over og indflydelse på deres egen arbejdssituation, de er deres egne arbejdsgivere, og det har vi da i socialdemokratiet stor sympati for, men vi mener, at de med den nugældende ordning har en rimelig sikkerhed i tilfælde af sygdom.

Når vi taler om forskelle og solidaritet mellem befolkningsgrupperne, er det også

værd at huske på, at der er forskelle mellem lønmodtagerne indbyrdes. Nogle får fuld løn under sygdom, og andre får kun en vis procent af den hidtidige løn. Det er netop de lavest lønnede, som må klare sig med 90 pct. af lønnen, og en stor gruppe lønmodtagere, som får maksimal dagpengetakst, skal klare sig for 50 eller 60 pct. af den løn, de plejer at få, så alt i alt finder socialdemokratiet ikke anledning til, at der ændres ved den gældende lov nu.

Karen Thurøe Hansen (KF):

I den meget smukke frise, der findes i Vandrehallen, er der også malet en syltekrukke. Både det foregående og dette lovforslag er fremsat den 23. februar i år og kommer altså først nu til første behandling, 2 måneder og 12 dage efter fremsættelsen. Det kalder jeg ikke fair play, og fremsættelsen sker endda alene på grund af en klage til præsidiet. Jeg synes egentlig, det er for dårligt, at lovforslag, som er vigtige for de partier, som har fremsat dem, omtrent skal oversomre.

Men nu vel, det er et forslag, som tidligere har været fremsat af venstre. Nu står 4 partier bag dets fremsættelse, og jeg kan selvfølgelig på mit partis vegne helt og fuldt tilslutte mig det.

Jeg skal ikke gennemgå forslaget, det vil ordføreren for forslagsstillerne gøre i sit indlæg, men henvise til, hvad det konservative folkeparti sagde ved behandlingen sidst, den 12. december 1980, sp. 4189.

Birthe Hansen (SF):

Socialistisk folkeparti kan ikke støtte dette lovforslag, hvilket vi også de andre gange, forslaget har været fremsat, har givet udtryk for.

Bemærkningerne til lovforslaget er dobbeltydige, idet det fremgår, at man forventer både at afhjælpe ledighed og fremkalde solidaritet i befolkningen. Tankerne her er gode og smukke. Spørgsmålet er, om det er det, man vil, og det, man opnår, når hensigten så entydigt i forslaget er en form for tilskud til erhvervslivet.

Selvstændige har stadig en mulighed for at forsikre sig imod disse udgifter, og som det også fremgår af den rapport, som socialforskningsinstituttet har udarbejdet, og som vi har modtaget i dag, tillægger omkring $\frac{2}{3}$ ikke de midlertidige sygedagpengeordninger,